

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2262/2022.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 1.K.700.074/2022/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Győri Törvényszék 1.K.700.074/2022/9. számú ítélete, valamint az ennek alapjául szolgáló Vas Megyei Kormányhivatal VA/ETDR-EOF/2559-7/2021. számú végzése és VA/ETDR-EOF/261-3/2022. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, mert azok véleményük szerint sértik az Alaptörvény Nemzeti Hitvallását, a B) cikk (1) bekezdését, C) cikk (3) bekezdését, Q) cikk (2)-(3) bekezdését, R) cikkét, T) cikk (1) bekezdését, I. cikk (1)-(3) bekezdését, II. cikkét, III. cikk (1) bekezdését, IV. cikk (1) bekezdését, VI. cikk (1)-(2) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1)-(2) és (5) bekezdését, XX. cikkét, XXI. cikk (1)-(2) bekezdését, XXII. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXV. cikkét, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, 15. cikk (1)-(2) bekezdését, 25. cikk (2) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét.
- [3] 1.1. A bíróság által megállapított tényállás szerint a Vas Megyei Kormányhivatal alperes bejelentés alapján építésrendészeti eljárást folytatott egy ingatlanon végzett építőipari kivitelezési tevékenység szabálytalanságával kapcsolatban.
- [4] A felperes, mint a szomszédos ingatlan haszonélvezője az eljárásban ügyféli jogállásának megállapítását kérte, egyúttal iratbetekintés iránti kérelmet is előterjesztett.
- [5] Az alperes a VA/ETDR-EOF/2559-7/2021. számú végzésével az ügyféli jogállás iránti kérelmet visszautasította, egyúttal az iratbetekintés iránti kérelmet elutasította.

- [6] Megállapította, hogy a szabálytalanság megszüntetéséhez a szomszédos ingatlan hasznélvezőjének tűrésére kötelezése nem merült fel, ezért az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján az ügyféli jogállás megállapításának előfeltételei nem állnak fenn. Ugyanezen indokkal utasított el a felperes iratbetekintés iránti kérelmét.
- [7] A felperes 2021. december 20-án keresetet terjesztett elő a végzés ellen.
- [8] Az alperes utóbb, a 2022. január 14. napján kelt VA/ERDR-EOF/261-3/2022. számú végzésével a fenti végzést a hatáskör megjelölése tekintetében kijavította, majd a 2022. január 19. napján kelt VA-ERDR-EOF/261-4/2022. számú végzésével a keresettel támadott végzést módosította. Az ügyféli jogállás megállapítása iránti kérelmet elutasította, illetve a keresettel támadott végzés indokolását kiegészítette. Rögzítette, hogy az építésrendészeti eljárás tárgya a tárgyi ingatlan keleti homlokzatán megvalósított tárolóval történő bővítés szabálytalansága, ezzel szemben a felperes a nyugati homlokzaton megvalósított kivitelezési munkákat kifogásolta, melyre azonban az eljárás nem terjed ki. A tárolóval történő bővítés kapcsán közvetlen érintettséget megállapítani nem lehetett.
- [9] A felperes a módosított végzésre kiterjesztett keresetében elsődlegesen a végzés megváltoztatását és az ügyféli jogállás megállapítását, iratbetekintési jogának biztosítását, másodlagosan a végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [10] Kifejtette, hogy az építetők az építésrendészeti eljárással érintett lakóépület keleti oldalán megvalósított tároló építésén túlmenően az ingatlan nyugati, felperesi ingatlan felőli oldalán is építési munkálatokat végeztek, melyeket felperes 2021 márciusában észlelt először. A tárgybeli ingatlan nyugati homlokzatán és oldalán történt munkálatok sértik az építésügyi szabályokat. Emellett rögzítette, hogy a főépület utca felőli kéményének állaga rendkívül sokat romlott, arról tégladarabok potyognak felperes udvarára. Ezen jogsértő építési munkákkal az alperes nem foglalkozott.
- [11] A jogsérelmek körében hivatkozott egyrészt arra, hogy az alperes eljárása sérti az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Elj.r.) 58 § (4) bekezdés *a)* és *b)* pontját. Részletezte azon álláspontját, miszerint az alperesi hatóság jogsértően két eljárásra szakított az ügyet: külön folytatta le az építésrendészeti eljárást, melyben a felperes számára nem biztosított ügyféli jogot, illetve ugyancsak külön folytatta le a fennmaradási engedélyezési eljárást, melyben a felperes számára az ügyféli jogot látszólagosan biztosította. Állítása szerint a hivatkozott rendelkezés alapján valamennyi jogsértő munka kapcsán teljeskörű vizsgálatot kellett volna lefolytatni.
- [12] Sérelmezte, hogy az alperes az építésrendészeti eljárás megszüntetését követően döntött az ügyféli jogállás iránti kérelméről.

- [13] A módosított, kijavított végzés kapcsán hivatkozott az Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pontja szerinti semmiségre, e körben részletesen kifejtette a hatáskör hiányával kapcsolatos érvelését, illetve utalt arra, hogy a hatásköri hibát kijavítani nem lehet. Utat továbbá az Ákr. 125. § (4) bekezdésének sérelmére is, mely kapcsán kifejtette, hogy a kijavítás valójában módosítás, ezért még egyszer már nem módosíthatta volna a határozatát az alperes.
- [14] Az ügyféli jogállása megállapíthatósága kapcsán utalt az Elj.r. 4. § (2) bekezdésére, valamint a 3278/2019. (XI. 5.) AB határozatra. A nyugati homlokzat kapcsán megvalósított építési munkák körében a közvetlen érintettsége fennállt. Az alperesnek pedig az építésrendészeti eljárás során lett volna feladata megállapítani, hogy ezen munkák érintették-e az építésügyi szabályokat és ennek megfelelően felperest is ügyfélként kellett volna kezelni az eljárásban.
- [15] A Győri Törvényszék 1.K.700.074/2022/9. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította.
- [16] A bíróság mindenekelőtt a felperes semmisségével és az alapvégzés módosíthatóságával kapcsolatos felperesi kifogásokat vizsgálta.
- [17] Az Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pontja a semmiséget a hatáskör hiányához fűzi. Semmiséget megállapítani akkor lehet, ha a hatóság az adott ügyben jogszabályi felhatalmazás hiányában járt el. Az építésügyi és építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-a alapján az építésfelügyeleti hatósági feladatok címzettje a fővárosi és megyei kormányhivatal. Az Elj.r. 67. § (1) bekezdése alapján az építésrendészeti eljárást az építésfelügyeleti hatóság folytatja. A végzést tehát az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Vas Megyei Kormányhivatal hozta, semmisség nem állapítható meg. Felperesi érveléssel ellentétben az alapvégzésben az R. 1. §-ára tévesen hivatkozott a hatóság, de ez a hatáskörét, mint tényrt érdemben nem érintette, tehát egyértelműen elírás történt. Ezért helytállóan rendelkezett az Ákr. 90. § (5) bekezdése alapján a végzés kijavításáról. Ebből az okból a kijavító végzés nem minősül a döntés módosításának, ezért a módosító végzés sem ütközik az Ákr. 115. § (4) bekezdésébe.
- [18] Az alperes a bejelentés alapján a tárgyi ingatlan keleti oldalán megépített tároló szabálytalanságával kapcsolatban indított építésrendészeti eljárást, a nyugati oldallal kapcsolatban kifogásolt építési munkák miatt eljárás lefolytatását nem tartotta indokoltnak.
- [19] A bíróság vizsgálta, hogy a felperes alappal kifogásolhatja azt, hogy az általa sérelmezett munkákkal kapcsolatban az alperes nem folytatta le az építésrendészeti eljárást, mely összefüggésben áll az ügyféli jogállás tárgyában hozott döntéssel is.
- [20] E körben a bíróság kifejtette, hogy az Elj.r. 67. § (2) bekezdése egyértelmű abban, hogy a hatóság az építésrendészeti eljárást hivatalból folytatja le, ha a hatósági ellenőrzésen jogsértést tapasztal. A hatóság jogköre annak eldöntése, hogy a

hatósági ellenőrzés, mint tényfeltárás tartalma alapján megindítja-e hivatalból az építésrendészeti eljárást vagy sem. A jogszabály a természetes személyek számára nem biztosítja a lehetőséget kérelemre építésrendészeti eljárás lefolytatására.

- [21] A Kúria a Kpkf.V.40.331/2020/4. számú végzésében rámutatott arra, hogy a hatósági ellenőrzést kezdeményező személy nyilatkozata, kérelme, bejelentése őt nem teszi automatikusan ügyféllé, azaz akinek fellépése nyomán a hatóság az ellenőrzést megindította, ugyanis a hatóság ténylegesen hivatalból indítja meg az eljárást vagy rendeli el az ellenőrzést, a hatósági ellenőrzés ügyfele kizárólag az ellenőrzés alá vont személy. Amennyiben az ellenőrzés eredményeképpen a hatóság jogszabálysértést nem tapasztal, nem köteles eljárást indítani, és az nem is kényszeríthető ki.
- [22] Az alperes kizárólag a keleti oldalon megépült tároló kapcsán folytatott le építésrendészeti eljárást és jogszerűen mellőzhette a felperes által kifogásolt további építkezések kapcsán az építésrendészeti eljárás megindítását. Az Elj.r. 58. § (4) bekezdés *a)* és *b)* pontjából sem következik az az értelmezés, hogy a bejelentés alapján a hatóságnak valamennyi, a bejelentő által megjelölt szabálytalanságot kötelező lenne építésrendészeti eljárás, vagy azt megelőző hatósági ellenőrzés keretében vizsgálnia. E rendelkezés nem törli át a hivatalbóliség elvét, tehát a hatóság kizárólag azon szabálytalanságokat vizsgálhatja, amelyek kapcsán az eljárás lefolytatását saját maga indokoltnak tartja.
- [23] A fentiek miatt a hatóságnak nem kellett vizsgálnia a felperes által állított egyéb építési munkák jogszerűségét, és az e körben előadott jogsértéseket a bíróság sem vizsgálta.
- [24] Önmagában az a tény, hogy az építésrendészeti eljárás megszüntetését követően döntött az alperes az ügyféli jogállás megtagadásáról, a döntés tartalmát érdemben nem érinti. Ebből nem következik az, hogy az ügyféli jogállás megilleti a felperest, illetve a döntés megsemmisítése sem változtat a döntések sorrendiségén, tehát emiatt megsemmisítés és új eljárás lefolytatása sem lehet indokolt.
- [25] Az Elj.r. 4. § (2) bekezdése szerinti ügyféli jogállás feltétele a közvetlen érintettség vizsgálata. A bíróság részletesen kifejtette, hogy a jelen eljárásnak nem volt tárgya a nyugati oldalon megvalósított építési munka. Azt pedig a felperes sem vitatta, hogy a keleti oldalon megépített tároló a jogára, jogos érdekére közvetlen kihatással nincs, tehát a közvetlen érintettség hiányára hivatkozással helytállóan tagadta meg az alperes a felperes ügyféli jogállását. A végzés rendelkezéséből egyértelmű, hogy a hatóság a felperes ügyféli jogállását tagadta meg, ezért a szomszédos ingatlan tulajdonosával kapcsolatban rögzített felperesi aggályok nem értelmezhetőek.
- [26] Összegezve rögzíthető, hogy az alperes megalapozottan tagadta meg a felperes ügyféli jogállását, melyből következően a felperes iratbetekintésre sem volt jogosult, mivel azt az Ákr. 33. § (1) bekezdése az ügyfél számára teszi lehetővé.
- [27] A fentiekre figyelemmel a bíróság a felperes keresetét elutasította.

- [28] 1.2. Az indítványozók ezt követően az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [29] Sérelmezték, hogy a hatóság végzése a szomszédos telek haszonélvezője (a továbbiakban: indítványozó2.) ügyféli jogállás megállapítása iránti kérelmét visszautasította, az eljárásban az autista lánya, mint a szomszédos telek tulajdonosa (a továbbiakban: indítványozó1.) nem vett részt. Az indítványozó2. szerint az Elj.r. 4. § (1) bekezdése alapján az indítványozó1., mint a szomszédos telek tulajdonosa az építésrendészeti eljárásban ügyfél. Álláspontja szerint ügyfélnek minősül az építési tevékenységgel „érintett telek” tulajdonosa, tehát az „érintett telek” értelmezését kell alapul venni. A hatóság módosító végzése is megtagadta az indítványozó1. ügyféli jogállását. Az indítványozó2. ezt a hatósági aktust is sérelmezte. Az indítványozó2. azt is sérelmezte, hogy az indítványozó1. nem kapott tájékoztatást az ügyféli jogállás hivatalbóli vizsgálatáról. A bíróság pedig a kioktatási kérelmet nem válaszolta meg, melyben azt kérdezte, hogy szükséges-e a lányának a perbevonása, felperesként való perbelépése. Mivel a bíróság az ügyféli jogállásra vonatkozó konkrét kérelmét figyelmen kívül hagyta, ezért az indítványozó1.-nek esélye sincs arra, hogy hatékony jogorvoslattal éljen. A hatósági ellenőrzésre okot adó bejelentést indítványozó2. tette, azonban nem a keleti oldalon lévő szabálytalan bővítéssel kapcsolatban, hanem a nyugati, azaz az indítványozók felé eső oldalon lévő jogsértő építési munkákkal kapcsolatban. Az indítványozó2. sérelmezte, hogy a fennmaradási engedélyezési eljárásban ügyfélként bevonásra kerültek, mint telekszomszédok, de az építésrendészeti eljárásban nem lehettek azok. Az indítványozó2. sérelmezte, hogy az alperesi hatóság azzal érvelt, hogy az engedélyezési eljárásban a telekszomszéd ügyféli jogállásának megállapítására más eljárási szabályok vonatkoznak, mint az építésrendészeti eljárásban. Ezt a különbségtételt azonban az Elj.r. 4. §-a nem teszi lehetővé. Az Elj.r. 4. §-ának „érintett telek” kifejezése a szomszédos telekre is vonatkozik. Az Elj.r. 4. § (1) bekezdésből tehát egyértelmű, hogy indítványozó1. ügyfél mind az engedélyezési, mind az építésrendészeti eljárásban. Sérelmezte továbbá, hogy a hatóság nem tájékoztatta arról, hogy megtagadta az ügyféli jogállását. Az indítványozók egyike se kapott értesítést az építésrendészeti eljárás megindulásáról, holott indítványozó2. a hatóságtól folyamatosan kért tájékoztatást. A hatóság köteles különösen a hivatalból megindult építésrendészeti eljárásban az ügyfelek személyét megállapítani és őket az eljárás megindulásáról értesíteni. Az indítványozó2. szerint tehát nem a bejelentés, hanem a telekszomszédosság a releváns. A jogegyenlőségi szabály megsértése az, ha a tárgybeli ingatlan keleti oldalával kapcsolatos egyik eljárásban ügyfél indítványozó2., a másik ugyanezen keleti oldallal kapcsolatos eljárásban pedig nem. Az Elj.r. alapján mind az engedélyezési, mind az építésrendészeti eljárásban ugyanazok a szempontok szerint kell a hatóságnak az ügyfél minőséget megállapítani. A megkülönböztetés *contra legem*, önkényes, sérti a törvény előtti egyenlőség elvét, az egyenlő bánásmód elvét, az emberi méltósághoz

való jog. Az indítványozók szerint a bíróságnak a hatóság döntését nem kellett volna helyben hagynia és rájuk nézve kedvező döntést kellett volna hoznia az ügyféli jogállás megállapítása tekintetében.

- [30] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [31] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó². a bírósági eljárásban egyedüli felperesként vett részt, így alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó¹. az alkotmányjogi panasz benyújtására nem jogosult.
- [32] Az indítványozó². alkotmányjogi panaszát határidőben, jogorvoslati jogának kimerítését követően nyújtotta be.
- [33] A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [34] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként jelölték meg – többek között – a Nemzeti Hitvallást, a B) cikk (1) bekezdését, C) cikk (3) bekezdését, Q) cikk (2)-(3) bekezdését, R) cikkét, T) cikk (1) bekezdését, I. cikk (1)-(3) bekezdését, 15. cikk (1)-(2) bekezdését, 25. cikk (2) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani. {3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]} Mivel jelen esetben az indítvány ilyen irányú indokolást nem tartalmazott, ezért a B) cikk (1) bekezdésének sérelme érdemben nem vizsgálható. Az Alkotmánybíróság továbbá az Alaptörvény fent megjelölt cikkeivel összefüggésben rámutat arra, hogy valamely államcél vagy egyéb alaptörvényi rendelkezés megsértésének a megállapítása alkotmányjogi panasz keretében nem indítványozható. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései nem minősülnek az Alaptörvényben biztosított jognak, a felhívott alaptörvényi rendelkezések címzettjei nem az indítványozó, nem biztosítanak számára jogot, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül ezekre alapítani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye. {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3039/2020. (II. 24.) AB végzés, Indokolás [22]; 3010/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [30]; 3065/2015. (IV. 10.) AB végzés; Indokolás [18]; 3088/2015. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [31], 3003/2017. (II.

- 1.) AB határozat, Indokolás [22]; 3231/2017. (X. 3.) AB végzés, Indokolás [21]; 3177/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [23]; 3229/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [43]}
- [35] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határoznia az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e)* pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miatt és mennyiben sérti. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében meghatározott feltételeknek, mert az Alaptörvény II. cikkével, III. cikk (1) bekezdésével, IV. cikk (1) bekezdésével, VI. cikk (1)-(2) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (1)-(2) és (5) bekezdésével, XX. cikkével, XXI. cikk (1)-(2) bekezdésével, XXII. cikk (1) bekezdésével, XXV. cikkével, XXVIII. cikkével, XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást, érdemben elbírálható érvelést arra vonatkozóan, hogy a támadott ítélet miként sérti ezeket az Alaptörvényben biztosított jogokat. Az Alkotmánybíróság ezért ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában nem folytatott le érdemi vizsgálatot. {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}
- [36] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [37] Az indítványozók az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való jog sérelmére hivatkoztak. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásra, hanem a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozik. Mivel azonban az indítvány a bíróság eljárásával és döntésével kapcsolatban tartalmaz indokokat a tisztességes eljárásból való jog sérelmére vonatkozóan, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványi elemet tartalma szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét állító indítványi elemként bírálta el. {3178/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [39]}
- [38] Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a tisztességes bírósági eljárásból való joggal összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [39] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes

bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor. {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]} Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon. {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]} A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat. {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}

- [40] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók alkotmányjogi panasza valójában a bíróság eljárásának és döntésének felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozók panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróság tényállás-megállapításának, bizonyítékértékelésének, valamint jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintik alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [41] Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye sem merül fel, a Győri Törvényszék ítéletében számot adott az érdemi döntést alátámasztó lényeges érvekről. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy önmagában az a körülmény, hogy az indítványozók nem értenek egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [42] Mindezek alapján az indítványozók által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [43] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § a) pontjában, 52. § (1b) bekezdésében és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az

Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2023. május 9.

Dr. Sulyok Tamás s.k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s.k.,
alkotmánybíró